

ת"פ (חיפה) 56136-11-23 - מדינת ישראל נ' מוחמד ג'אבר מחמוד (עציר) ע"י

ת"פ (חיפה) 56136-11-23 - מדינת ישראל נ' מוחמד ג'אבר מחמוד מחוזי חיפה
ת"פ (חיפה) 56136-11-23

מדינת ישראל

פרקליטות מחוז חיפה (פלילי)

נגד

מוחמד ג'אבר מחמוד (עציר) ע"י

ב"כ עו"ד כרם סקא

בית המשפט המחוזי בחיפה

[09.09.2024]

כבוד השופטת אספרנצה אלון

פסק דין

1. ביום 27.11.2023 הוגש כנגד הנאשם (יליד 04.03.2000) כתב אישום.

2. הנאשם נמצא במעצר מיום 09.11.2023.

3. ביום 03.04.2024 הגישו הצדדים לבית המשפט הסדר טיעון, במסגרתו הוסכם כי יוגש כנגד הנאשם כתב אישום מתוקן בו יודה הנאשם בכל עובדותיו ויורשע בהוראות החיקוק המיוחסות לו, כמו כן שהצדדים יהיו חופשיים לטעון לעניין העונש (להלן: "הסדר הטיעון"). הנאשם הודיע כי קיבל הסברים מעורך דינו והוא מסכים להסדר הטיעון. באותו היום ניתן תוקף להסדר הטיעון, הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בגין האישום הראשון בעבירת נשק (החזקה) לפי סעיף 144(א) (רישא וסיפא) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") וכן בגין האישום השני בעבירת נשק (החזקה) לפי סעיף 144(א) רישא + סיפא + 29 לחוק העונשין. עובדות כתב האישום המתוקן - אישום ראשון

4. על פי עובדות כתב האישום (אישום ראשון), הנאשם מתגורר ביישוב אבו סנאן (להלן: "הבית"), ביחידת דיור נפרדת הממוקמת בקומת הקרקע של בית הוריו (להלן: "החדר"). החל מתאריך שאינו ידוע במדויק למאשימה ועד ליום 09.11.2023, עת הגיעו שוטרי משטרת ישראל אל החדר על מנת לבצע בו חיפוש בהתאם לצו חיפוש, החזיק הנאשם בחדר רובה דמוי סער M-16 הנושא מס' סידורי 5074862 ובתוכו מחסנית תואמת שהכילה כדורים 5.56 מ"מ; רובה דמוי רובה סער M-16 הנושא מס' סידורי w700626 אליו מחוברת כוונת הנושאת מס' סידורי 10005784, ובתוכו מחסנית תואמת לרובה שהכילה כדורים 5.56 מ"מ; אקדח חצי אוטומטי Viking הנושא מס' סידורי 1844690484, ובתוכו מחסנית תואמת לאקדח שהכילה 10 כדורים 9 מ"מ (להלן: "הרובים והאקדח"), כל זאת בלא רשות על פי דין להחזקתם ונשיאתם. הרובים והאקדח הינם כלים שסוגלים לירות כדור ושכוחם להמית אדם (להלן: "כלי הנשק") והמחסניות מהוות אביזר לנשק, כולם יחדיו מהווים נשק כהגדרתו בחוק. במעשיו המתוארים לעיל החזיק הנאשם בכלי נשק ומחסניות המהוות אביזר לנשק, כל זאת בלא רשות על פי דין להחזקתם. עובדות כתב האישום המתוקן - אישום שני

5. על פי עובדות כתב האישום (אישום שני), בתאריך 26.09.2023 בין השעות 17:23-14:23 או במועד סמוך לכך, החזיק הנאשם יחד עם אחר נשק ארוך, טעון במחסנית ותחמושת, כל זאת בלא רשות על פי דין להחזקתם (להלן: "כלי הנשק"). הנשק הינו כלי שמסוגל לירות כדור ושכוחו להמית אדם. במעשים המתוארים לעיל, החזיק הנאשם ביחד עם אחר נשק, אביזר לנשק ותחמושת בלא רשות על פי דין להחזקתם.

ראיות המאשימה לעונש

6. המאשימה הגישה את המרשם הפלילי של הנאשם (מ/2), שעיקרו עבירות מתחום הסמים.

טיעוני המאשימה לעונש

7. המאשימה טענה כי מעשי הנאשם מהווים שני אירועים שונים שהתרחשו במועדים שונים, על כן יש לקבוע בגין כל אחד מהם מתחם ענישה שונה. נטען כי בעבירות נשק גלומה חומרה מיוחדת זאת נוכח ההשלכות הרוחניות האסון ופוטנציאל הסיכון הרב הגלום בהן. נטען כי בשל היקפה של תופעת החזקת הנשק הבלתי חוקי בישראל והצורך להיאבק בתופעה ולנסות למגרה, קיימת בשנים האחרונות מגמת החמרה בענישה וזאת בשל הצורך להעביר מסר ברור לנאשם וכמותו של סלידה מעבירות כגון אלה, בהן הורשע, וכן מסר כי מי שעובר עבירות אלה יתמודד עם אכיפה בלתי סלחנית מצד בתי המשפט ובשלילת חירותו לתקופה ממושכת. המאשימה טענה כי הערכים המוגנים שנפגעו ממעשי הנאשם הינם פגיעה בשלטון החוק וכן פגיעה בשלום הציבור ובטחון, שכן זמינות הנשק תורמת במידה ניכרת להגדלת מעגל האלימות ולתוצאות הקשות הנובעות מכך. באשר לנסיבות ביצוע העבירה, נטען כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירות הינו בלעדי, הנאשם הבין ויכול היה להימנע בקלות ממעשיו, שכן מדובר בבגיר צעיר עם עבר פלילי, שבחר באופן מודע ומתוכנן לבצע העבירות המיוחסות לו. באשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה, נטען כי אכן הנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן וחסך זמן שיפוטי יקר, יחד עם זאת הנאשם אינו קטין, אינו סובל מלקות כלשהי, לא מתקיימים בעניינו סייגים לאחריות הפלילית, הוא לא היה במצוקה נפשית ולא קדמה למעשיו התגרות כזו או אחרת, כמו כן בעברו של הנאשם 4 הרשעות (בין השנים 2016-2021) בעבירות שעיקרן סמים (לרבות סחר), רכוש והפרת הוראה חוקית. עוד נטען כי תיקון 140 לחוק העונשין אשר נכנס לתוקפו ביום 08.12.2021 קובע כהוראת שעה עונש מזערי של רבע מהעונש המרבי הקבוע בחוק העונשין בגין עבירות בנשק. תיקון 140 לחוק העונשין חל בעניינו של הנאשם, מכאן שהמאשימה ביקשה להשית על הנאשם עונש מזערי. המאשימה ציינה כי התיקון האמור משקף את יחסה של החברה לעבירות שעבר הנאשם ועל הצורך להילחם מלחמת חומרה בעבירות אלו, משכך בית המשפט הנכבד נדרש גם הוא לתת חלקו באמצעות החמרת הענישה, תוך מתן דעת לרצון המחוקק כפי שהובא בתיקון האמור. המאשימה טענה כי מתחם העונש ההולם בגין האישום הראשון שבכתב האישום אמור לנוע בין 48-70 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, וכי מתחם העונש ההולם בגין האישום השני שבכתב האישום אמור לנוע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית. המאשימה טענה כי יש לצבור את עונשי המאסר זה לזה וכי נוכח עברו הפלילי של הנאשם, ביחס לגילו, יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של כל מתחם. בנוסף נטען כי יש להשית על הנאשם ענישה נלווית בדמות מאסר מותנה ארוך ומשמעותי וקנס כספי מרתיע. המאשימה טענה כי אין מקום לסטות ממתחם העונש בשל שיקולי שיקום שכן הנאשם לא הצביע על כך שהוא השתקם או שקיים סיכוי של ממש כי ישתקם.

8. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה (תאריך כרונולוגי יורד), כדלקמן: ת"פ (שלום י-ם) 57002-03-23 מדינת ישראל נ' אל אמין גנידה (נבו 1.11.2023), ת"פ (שלום באר שבע) 35396-04-22 מדינת ישראל נ' מחמד אלהוזייל (נבו 29.12.2022), עפ"ג (מחוזי נצ') 2024-04-21 מדינת ישראל נ' חוסין מנדורי (נבו 29.6.2021), ת"פ (שלום ב"ש) 52091-02-20 מדינת ישראל נ' דהן בן מחמד אל אעסם (נבו 15.3.2021) טיעוני ב"כ הנאשם לעונש

9. לעמדת ב"כ הנאשם יש להגדיר את האירועים מושא שני האישומים כאירוע אחד, נוכח כך שאין מדובר בעבירות שונות. נטען כי הנאשם לא תכנן לבצע כל פעולה פלילית עם הנשק, כי נאלץ להחזיק את הנשק וכי ההחזקה נעשתה למשך תקופה קצרה מאוד, כי עיקר עברו הפלילי של הנאשם הינו ביחס לעבירות סמים, כי יש להתחשב בעברו של הנאשם לרבות עובדת פרידת הוריו בגיל צעיר וטלטלותיו בין בתים שונים לרבות היעדר דמות חינוכית שתתווה צעדיו, כי הנאשם נתון במעצר חודשים רבים, כי לא ניתנה לנאשם אופציה לליווי או לחלון שיקומי על אף שהביע רצון להליך שיקומי, כי מדיניות הענישה הנהוגה במקרים כגון דן נמוכה בהרבה ביחס לאשר טענה המאשימה, כי הנאשם הודה בעבירות שיוחסו לו ובכך זירז וייעל את ההליך המשפטי לרבות שמירה על זמן שיפוטי יקר. ב"כ הנאשם טען כי מתחם העונש ההולם אמור לנוע בין 18-40 חודשי מאסר בפועל.

10. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה (תאריך כרונולוגי יורד), כדלקמן: ע"פ 6559/23 מדינת ישראל נ' חוסין חסארמה (נבו 02.06.2024), ת"פ (שלום חי') 59614-09-23 מדינת ישראל נ' ראזי נסר אלדין (נבו 26.3.2024), ת"פ (שלום חד') 24328-11-22 מדינת ישראל נ' עבדאללה מחאמיד (נבו 16.3.2023), עפ"ג 43838-03-22 מדינת ישראל נ' עטאללה (עציר) (לא פורסם, ניתן ביום 07.11.2022), רע"פ 3355/22 עלאא סלאמה נ' מדינת ישראל (נבו 26.05.2022), ע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' חאמד ביאדסה (נבו 10.05.2022).

דברים אחרונים מפי הנאשם

11. הנאשם השמיע דבריו האחרונים, ואלה היו כדלקמן: "אני מודה בטעות שלי, טעיתי, אני מתחרט על הטעות. אני גם, האווירה שגדלתי בה, בית עם הורים גרושים, אין מי שיתמוך בי, אין מי שיכוון אותי לדרך הנכונה. ואני טעיתי שהלכתי אחרי חברים, הקשבתי להם, אמרו לי לשים, שמתי. אבל אני בחיים לא השתמשתי בזה, לא נגעת בזה. רק בתקופה האחרונה, לבדוק מה יש בתוך המזוודה, נגעת, נגעת בזה. אני לא התכוונתי לנגוע בזה, לא ללכת לשום מקום עם זה. ואני כבר עובר מאגף של העצורים, עובר, כבר התחלתי טיפול בניהול כעסים, בשליטת כעסים, ניהול כעסים סיימתי. ואני אסיר חיובי שם ב(לא ברור), עוזר כמה שאני יכול כדי ללכת לכיוון הנכון." דיון והכרעה:

12. על פי תיקון 113 לחוק העונשין שעניינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, קרי קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירות הנסיבותיהן ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו. בעת קביעת מתחם עונש ההולם על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. לאחר מכן, על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם, תוך התייחסות לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות. כמו כן רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולי הרתעה אישית והרתעת הרבים, ובלבד שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם. ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם בהתקיים נתונים מסוימים, הן לקולא משיקולי שיקום והן לחומרא משיקולי הגנה על שלום הציבור.

13. באשר לריבוי עבירות, תיקון 113 לחוק העונשין קובע מנגנון תלת שלבי לגזירת העונש. בשלב הראשון בית המשפט נדרש לבדוק האם הנאשם הורשע במספר עבירות, להבדיל מהרשעה בעבירה יחידה. במידה ומדובר בכמה עבירות, על בית המשפט לקבוע האם הן מהוות אירוע אחד או כמה אירועים נפרדים. אם מדובר באירוע אחד, ימשיך בית המשפט 'כרגיל', אל שני השלבים הבאים (קרי, קביעת מתחם ענישה לאירוע כולו וגזירת עונש כולל לכל העבירות הקשורות לאותו אירוע (סעיף 40ג(א) לחוק העונשין)). לעומת זאת, במידה ובית המשפט מצא כי בעבירות שבהן הורשע הנאשם הינן בגדר כמה אירועים, יקבע עונש הולם לכל אירוע בנפרד, ולאחר מכן יוכל לגזור עונש נפרד לכל אירוע, בד בבד עם קביעה האם העונשים ירוצו בחופף או במצטבר, או עונש כולל לאירועים כולם (סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין). בעקבות המסקנה שהתקבלה בשלב הראשון ימשיך בית המשפט לשני השלבים הבאים: בשלב השני קובע בית המשפט מתחם ענישה ראוי בהתחשב בעבירה ובנסיבות הקשורות בביצועה ובשלב השלישי נבחנות הנסיבות שאינן קשורות לעבירה, ובהתחשב בהן גוזר בית המשפט על הנאשם עונש המצוי במתחם הענישה שנקבע בשלב השני, אלא אם כן מתקיים אחד משני החריגים הקבועים בחוק המצדיקים סטייה ממתחם העונש ההולם. (ע"פ 8641/12 מוחמד סעד נ' מדינת ישראל (נבו 5.8.2013)).

14. בכתב האישום המתוקן הראשון, נרשם כי הנאשם החזיק בנשק החל מתאריך שאינו ידוע ועד ליום 09.11.2023, ואילו בכתב האישום המתוקן השני, נרשם כי בתאריך 26.09.2023 החזיק הנאשם בנשק. רוצה לומר שלא מן הנמנע שכתב האישום המתוקן השני מתייחס למועד הרלוונטי בכתב האישום המתוקן הראשון. זאת ועוד, בכתב באישום הראשון המתוקן מצוינים נשקים מוגדרים בסוג ומספר סידורי. ואילו בכתב האישום המתוקן השני כל שנאמר לגבי הנשק כי הוא נשק ארוך. משכך, אני סבורה שהעבירות בהן הורשע הנאשם יש לראותם בגדר אירוע אחד. קיים ספק באשר לחפיפה בזמנים בין שני האישומים וכן לחפיפה בנשקים בשני האישומים. באם הנשק המוזכר באישום השני הינו אותו נשק המצוין באישום הראשון, הרי שיש בין שני האישומים קשר הדוק. ובסופו של דבר יש לזכור, כי יש להחיל את הכלל "בעיקרו של דבר, התשובה לשאלה מהם גדרי ה"אירוע" תיגזר מניסיון החיים, כך שעבירות שיש ביניהן קשר הדוק ייחשבו לאירוע אחד [...]" (עיינו ע"פ 4910/13 אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל (נבו 29.10.2014)). ספק זה ביחס לנשקים אמור לחול לטובתו של הנאשם, ספק אשר נותר קיים ולא הוסר מצד המאשימה. משנותר הספק, הריני לקבוע כי קיים קשר הדוק בין העבירות ואלה יוגדרו כאירוע אחד.

15. באשר לערכים החברתיים המוגנים שנפגעו מביצוע עבירת הנשק על ידי הנאשם, הרי שהעיקרים בהם הינם שמירה על ערך חיי אדם, שלמות הגוף, ביטחון הציבור ושלומו, וכן שמירה על שלטון החוק ועל הסדר הציבורי. נשק מעורב בעבירות פליליות וביטחוניות, עלול להוביל לפגיעה של גוף, נפש ורכוש. הימצאותו עלול להוביל לביצוען של עבירות נוספות. נוכח הסכנות הכרוכות בנשק יש למדינה עניין לפקח על החזקת כלי הנשק בתחומה, להגבילו ולהתנותו ברישיון. בעניינו אני סבורה כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים של ביטחון הפרט והציבור הינה ברמה בינונית-גבוהה, ואילו הפגיעה בערכים החברתיים של שמירה על שלטון החוק והסדר הציבורי הינה גבוהה.

16. מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירות נשק הינה מחמירה וברורה לאורך השנים. אין ספק כי נשק לא חוקי "המתגלגל ברחובות" הינו עניין מסוכן ביותר, לא חוקי, המהווה בסיס לשלל עבירות נלוות וחמורות עם פוטנציאל נזק הרסני וטרגי. רשויות המדינה צריכות לעשות כל שביכולתן כדי להילחם בתופעה זו, למען ביטחון הפרט, הציבור והמדינה כשלעצמה. בית המשפט העליון הבהיר פעמים רבות, באופן עקבי ורציף, כי חומרתן של עבירות נשק המקימות סיכון ממשי וחמור לציבור, יוצרות פוטנציאל להסלמה עבריינית, תוך הבהרה ודרישה ליתן לעניין ביטוי עונשי הולם.

כך למשל דברי כבוד השופט מ' מזוז בע"פ 4406/19 מדינת ישראל נ' יונס סובח (נבו 05.11.2019), כדלקמן: "התופעה של החזקת נשק שלא כדין על ידי אזרחים מהווה איום על שלום הציבור ועל הסדר הציבורי. היא התשתית והגורם בלעדיו אינן" (causa sine qua non) למגוון רחב של עבירות, החל בעבירות איומים ושווד מזוין, המשך בעבירות גרימת חבלה חמורה וכלה בעבירות המתה. לעתים קרובות הנשק הבלתי חוקי נרכש מלכתחילה למטרות עבירה, ואף אם הנשק נרכש למטרות "הגנה עצמית", הזמינות של הנשק מעודדת את השימוש בו לביצוע עבירות שונות ולחרפת תוצאותיהן. על כן, המאבק בתופעות האלימות החמורות בחברה הישראלית בהן נעשה שימוש בנשק מחייב, מעבר למאמץ "לשים יד" על כלי הנשק הבלתי חוקיים הרבים שבידי הציבור, גם ענישה מחמירה ומרתיעה בעבירות נשק, לרבות על עצם החזקה או רכישה שלא כדין של נשק. אזכיר כי המחוקק ביטא את גישתו המחמירה לתופעה זו כאשר קבע עונשים מחמירים של 7 שנות מאסר על רכישה או החזקה של נשק בלא רשות על פי דין, 10 שנות מאסר על נשיאה או הובלה של נשק בלא רשות על פי דין, ו-15 שנות מאסר על ייצור, יבוא או סחר בנשק בלא רשות על פי דין (סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977); זאת אף בלא שנעשה בנשק שימוש לביצוע עבירה נוספת. ביעור תופעת החזקת כלי נשק בלתי חוקיים הוא אפוא אינטרס ציבורי מהמעלה הראשונה ותנאי הכרחי למאבק בתופעות הפשיעה האלימה לסוגיה הרווחות במקומותינו, בבחינת "ייבוש הביצה" המשמשת ערש לגידולן של תופעות אלה. מהלך כזה מחייב הירתמות גם של בתי המשפט, על ידי ענישה מחמירה ומרתיעה לעבירות נשק בלתי חוקי באשר הן, וכל שכן מקום שנעשה בנשק כזה שימוש בביצוע עבירות אלימות לסוגיהן".

כך למשל דברי כבוד השופט ד' מינץ בע"פ 2251/21 אנואר אבו עראר נ' מדינת ישראל (נבו 15.12.2021), כדלקמן: "[...] אין צורך להכביר במילים על אודות החומרה הנלווית לעבירות נשק. אין היום חולקין כי עבירות מסוג זה הפכו ל"מכת מדינה" של ממש (ראו לאחרונה: ע"פ 7473/20 מדינת ישראל נ' מחאמיד, [פורסם בנבו] פסקה 24 (29.6.2021); ע"פ 5993/21 סאלח נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 8 (29.11.2021); ע"פ 8416/20 עייאט נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2.9.2021)). מכה זו מצריכה מענה הולם בדמות ענישה מחמירה של הטלת עונשי מאסר משמעותיים. מצויים אנו לעת הזאת במצב חירום של ממש בעניין עבירות נשק, ולא בכדי נתקבל עתה תיקון לחוק העונשין (חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021) - שלא חל בענייננו - הקובע עונשי מינימום לעבירות נשק. [...]"

כך למשל דברי כבוד השופט ע' גרוסקופף בע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' מוחמד גנאים (נבו 29.03.2022), כדלקמן: "לא אחת עמד בית משפט זה על החומרה היתרה שיש לעבירות נשק, אשר הפכו זה מכבר למכת מדינה, ושמאיימות באופן ממשי על שלום הציבור ועל ביטחונו [...]. משכך, ניכרת בפסיקה מגמה עקבית של החמרה בענישה הנוהגת כלפי מבצעי עבירות נשק, במטרה לשדר מסר מרתיע מפני ביצוען [...]"

כך למשל דברי כבוד השופטת ג' כנפי-שטייניץ בע"פ 7971/23 מג'ד אגבאריה נ' מדינת ישראל (נבו 26.5.2024), כדלקמן: "עבירות הנשק מצויות על סדר יומו של בית משפט זה דרך שגרה. עובדה זו מהווה השתקפות של תמונת האלימות והפשיעה בנשק הגואה בחברה הישראלית, ובחברה הערבית בפרט; של תמונת הקורבנות מעבירות הנשק המציגה גידול מידי שנה; ושל רמת האכיפה בכל המתייחס להחזקת נשק לא חוקי. כבר תואר כי המצב הגיע לכדי מצב חירום לאומי. על רקע זה, ניכרת בפסיקה מגמה של הקשחת מדיניות הענישה בעבירות נשק, תוך מתן משקל מרכזי לשיקול של הרתעת הכלל [...]"

17. ביחס לפסיקה שהגישה המאשימה, הרי התייחסותי כדלקמן:

ת"פ (שלום י-ם) 57002-03-23 מדינת ישראל נ' אל אמין גנידה (נבו 01.11.2023) - נידון בפני כבוד השופט ארנון איתן. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק ואביזר של נשק, לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין. הנשק המדובר היה דמוי רובה סער M-16 תקני שהוסב לירי תחמושת. בית המשפט קבע כי מתחם העונש אמור לנוע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם 22 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו (החל מיום 19.03.2023), וכן 6 חודשי מאסר על תנאי בגין כל עבירת 144 לחוק העונשין.

ת"פ (שלום באר שבע) 35396-04-22 מדינת ישראל נ' מחמד אלהוזייל (נבו 29.12.2022) - נידון בפני כבוד השופטת (סגנית הנשיא) ענת חולתא. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין וכן בהתנגדות למעצר לפי סעיף 47 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969. במקרה האמור הנאשם נמצא מחזיק אקדח חצי אוטומטי מסוג וולטר ומחסנית תואמת וטעונה ב-6 כדורי תשעה מ"מ. הנאשם ברח משוטרים, התחבא והתנגד למעצר. הנאשם היה נעדר עבר פלילי, תסקיר שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש אמור לנוע בין 20-40 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, וכן 8 חודשי מאסר על תנאי בגין כל עבירת נשק לרבות ניסיון. אציין כי סבורתי שהמקרה האמור חמור מענייננו, וזאת מהכתוב כדלקמן: "[...] הנאשם החזיק באקדח ובמחסנית תואמת ונתפס עימם מחוץ לביתו. [...] מדובר בנסיבות החזקה המלמדות על אפשרות מיידית לשימוש בנשק. [...] בהמשך לכך, נהג הנאשם באופן מתריס כלפי ובוטה כלפי השוטרים והתנגד למעצרו. בכך גרם להסלמת האירוע וכן פגע בערכים מוגנים נוספים, אף הם נפוצים מאד במקומותינו, של חוסר ציות והיעדר מורא מפני רשויות החוק. כתוצאה מהתנהגות הנאשם אף נגרמה חבלה לשוטר". עפ"ג (מחוזי נצ') 2024-04-21 מדינת ישראל נ' חוסין מנדורי (נבו 29.6.2021) - נידון בפני כבוד השופטים אסתר הלמן (סגנית נשיא, אב"ד), יפעת שטרית, סאאב דבור. ערעור על קולת העונש בגזר דינו של בית המשפט השלום בקרית שמונה (כבוד השופט דוניא נסאר) בת"פ 1070-12-19 מיום 25.02.2021, שניתן בגין החזקת רובה דמוי רובה סער מסוג M-16 (אייר סופט) שהוסב לירי תחמושת חיה בקליבר 5.56 מ"מ, חלקים, מחסנית תואמת ו-30 כדורי תחמושת, עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק העונשין. בית משפט השלום קבעשמתחם העונש ינוע בין 12-30 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר בפועל. המדינה ערערה על קולת העונש ובית המשפט המחוזי קיבל הערעור וקבע כי מתחם העונש ינוע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, והעמיד את העונש על 20 חודשי מאסר בפועל.

ת"פ (שלום ב"ש) 52091-02-20 מדינת ישראל נ' דהן בן מחמד אל אעסם (נבו 15.03.2021) - נידון בפני כבוד השופט רון סולקין. הנאשם הורשע בעבירה של החזקת נשק ותחמושת לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא לחוק העונשין. הנשק המדובר היה תת מקלע מאולתר 9 מ"מ ובנוסף כ-20 קליעי 9 מ"מ, אשר הוחזקו בארון במטבח ביתו. בית המשפט קבע כי מתחם העונש אמור לנוע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, כן 18 חודשי מאסר על תנאי (12 חודשי מאסר באם יעבור עבירת נשק מסוג פשע, 6 חודשי מאסר באם יעבור עבירת נשק מסוג עוון), כמו כן קנס בסך 12,000 ₪ או 90 ימי מאסר תמורתו. אציין כי נקבע שמכלול נתוני הנאשם הצביע לכיוון ענישה ברף התחתון של מתחם הענישה ("לזכות הנאשם בית המשפט ייקח בחשבון את גילו הצעיר; מצבו המשפחתי; מצבו הבריאותי עליו הצביעה ההגנה; היעדר הרשעות קודמות; הודאתו באשמה; הפרוגנוזה החיובית משירות המבחן למבוגרים").

18. ביחס לפסיקה שהגיש ב"כ הנאשם, הרי התייחסותי כדלקמן:

ע"פ 6559/23 מדינת ישראל נ' חוסיין חסארמה (נבו 02.06.2024) - נידון בפני כבוד השופטים י' עמית, ד' מינץ, א' שטיין. ערעור על קולת גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט ד' פיש) בת"פ 24526-03-22 שניתן ביום 04.07.2024, שם הורשעו שלושה נאשמים בעבירות החזקה, נשיאה והובלה של נשק לצד עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, קבלת רכב גנוב, שימוש ברכב ללא רשות ובשיבוש מהלכי משפט. עבירות הנשק התייחסו לרובה סער קלאצ'ניקוב, אקדח חצי-אוטומטי, מחסניות ותחמושת לרובה ולאקדח. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשמים עונשים של 36 ו-40 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט העליון החמיר בעונש והטיל על כל אחד מהנאשמים 54 חודשי מאסר בפועל. אציין כי סבורתני שהמקרה האמור אכן חמור מעניינו של הנאשם, וזאת נוכח הדברים שנאמרו בפסק הדין, כדלקמן: "[...] במקרה דנן [...] אין מדובר בנשיאה ובהובלה של נשק חם במרחב הציבורי, ותו לא. עסקינן בהחזקה, בהובלה ובנשיאה של נשק חם וציוד נלווה במרחב הציבורי כחלק מיציאת המשיבים לקרב, כאשר כל אחד מהם מוכן ומזומן לפתוח באש חיה לכיוון האויב הלא מזהה. מסיבה זו, המשיבים הורשעו, לצד עבירות הנשק החמורות שביצעו, בקשירת קשר לביצוע פשע חמור כאשר הם מודים כי הפשע החמור שתוכנן על ידם אמור היה להתבצע באמצעות נשק חם".

ת"פ (שלום חי') 59614-09-23 מדינת ישראל נ' ראזי נסר אלדין (נבו 26.03.2024) - נידון בפני כבוד השופטת מריה פיקוס בוגדאנוב. הנאשם הורשע בהחזקת נשק רב, ביניהם רובה מסוג Remington, אקדח, רובה סער M-16, רובה צייד, רימון גז, מחסניות, מספר רב ביותר של כדורי תחמושת וכדורי צייד. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם ינוע בין 34-58 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים וגזר על הנאשם 36 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מאסר מותנה וקנס. מצאתי לנכון לציין כי במקרה האמור, להבדיל מעניינו, הנאשם היה נעדר עבר פלילי, כמו כן מדובר היה במספר נשקים רב יותר מבעניינו של הנאשם שלפניי.

ת"פ (שלום חד') 24328-11-22 מדינת ישראל נ' עבדאללה מחאמיד (נבו 16.3.2023) - נידון בפני כבוד השופט אלכס אחר. הנאשם הורשע בהחזקת שני כלי נשק ומחסנית (תת מקלע ומקלע). בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם ינוע בין 24-50 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 30 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו וכן מאסר מותנה.

עפ"ג 43838-03-22 מדינת ישראל נ' עטאללה (עציר) (לא פורסם, ניתן ביום 07.11.2022) - נידון בפני כבוד השופטים אברהם אליקים (סגן נשיא, אב"ד), רבקה איזנברג, אינאס סלאמה. ערעור על קולת גזר דינו של בית משפט השלום בחיפה (כב' השופטת הבכירה אורית קנטור) בת"פ 8673-09-20 מיום 06.02.2022, שם הורשע המשיב על פי הודאתו בעבירות של החזקת נשק, החזקת אביזרי תחמושת, שינוי זהות רכב, נהיגה ללא רישיון ונהיגה ללא ביטוח. מדובר היה בהחזקה של 19 כלי נשק, כאשר 8 מהם מסוגלים להמית ולבצע ירי. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ינוע בין 24-48 חודשי מאסר בפועל ביחס לעבירות הנשק, וכן מאסר שינוע בין מספר חודשים ל-12 חודשי מאסר בפועל ביחס לעבירות שקשורות בנהיגה. בית משפט השלום גזר על המשיב 30 חודשי מאסר בפועל ביחד עם 12 חודשי פסילה מלנהוג ובתוספת עונשי מאסר על תנאי. בית המשפט העליון התערב בקולת העונש והעמידו על 40 חודשי מאסר בפועל. אציין כי סבורתני שנסיונות המקרה האמור חמור מעניינו. בית המשפט העליון התערב בעונש בשל נסיבות שאינן חלות בעניינו, כדלקמן: "[...] לאור כל האמור לעיל, אנו סבורים כי יש להחמיר בעונש המאסר בפועל הכולל שהוטל בתיק זה תוך התייחסות לעובדה שבוצעו מס' עבירות, לרבות עבירות נהיגה ומספר כלי הנשק היה גדול מאוד."

רע"פ 3355/22 עלאא סלאמה נ' מדינת ישראל (נבו 26.05.2022) - נידון בפני כבוד השופט ח' כבוב. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כבוד השופטים א' לוי, ג' ציגלר וש' מנדלבוים בעפ"ג 50840-03-33 מיום 04.04.2022, בגדרו התקבל ערעור המשיבה על גזר דינו של בית משפט השלום בחדרה (כבוד השופט א' אחטר) בת"פ 64632-08-21 מיום 20.02.2022. המבקש הורשע בעבירה של החזקת נשק שלא כדין ובעבירה של תקיפת שוטר, לאחר שהחזיק בחצר ביתו 2 תתי מקלע מאולתרים שביכולתם לירות, מחסנית ריקה תואמת ותרמיל בקליבר 9 מ"מ פאראבלום. בחיפוש משטרתי תקף המבקש שוטר תוך שגרם לו חבלה בגינה נזקק האחרון לטיפול רפואי. בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם ינוע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל, וגזר עליו 15 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר, לצד מאסר על תנאי ופיצוי כספי בסך 500 ש"ח לשוטר שנפגע. המשיבה ערערה על גזר הדין והערעור התקבל. נקבע כי מתחם העונש ההולם ינוע בין 24-50 חודשי מאסר בפועל לצד עונשי מאסר על תנאי ופיצויים לשוטר שנפגע. בית המשפט המחוזי גזר על המבקש 28 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. בקשת רשות הערעור נדחתה תוך שנקבע כי עונשו של המבקש אינה בגדר חריגה קיצונית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בעבירות דומות, וזאת בשים לב ל"מגמת ההחמרה" במדיניות הענישה ביחס לעבירות נשק. סבורתני שנסיבות המקרה האמור חמור מענייננו, נוכח תקיפת השוטר וגרימת החבלה.

רע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' חאמד ביאדסה (נבו 10.05.2022) - נידון בפני כבוד השופטים ע' פוגלמן (משנה נשיאה), נ' סולברג, א' שטיין. ערעור על קולת גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט א' פורת) בת"פ 2990-09-21 מיום 02.12.2021, שם הורשע המשיב בהחזקה, נשיאה והובלה של שני כלי נשק ותחמושת תואמת. המשיב נסע ברכב כשהוא מוביל רובה מסוג קלצ'ניקוב, מחסנית תואמת לרובה ובה 29 כדורים וכן אקדח חצי אוטומטי טעון במחסנית תואמת המכילה 27 כדורים ומחסנית נוספת שמכילה 14 כדורים, כאשר האקדח היה דרוך וטעון עם כדור בקנה. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ינוע בין 19-54 חודשי מאסר בפועל וגזר על המשיב 19 חודשי מאסר לריצוי בפועל. בית המשפט העליון התערב בקולת העונש והעמידו על 30 חודשי מאסר בפועל. סבורתני כי נסיבות המקרה האמור אכן חמור מענייננו, וזאת מלשון הדברים הבאים: "[...] יש להוסיף שהמשיב והאחר נסעו ברכב שחלונותיו מושחרים ומקושט באופן שיצר מצג כאילו הוא מיועד להסעת חתן וכלה. המשיב והאחר לבשו שכפ"צים וסרבליים כחולים, עטו כפפות והצטיידו בכובע גרב ומסכת סקי. ברכב החזיקו גם שלושה בקבוקי דלק ומכשיר קשר. אין בידינו לקבל אפוא את טענת בא כוח המשיב שלפיהם מדובר במי שאך נכח ברכב שבו היה האמל"ח ודומה כי האפיונים החמורים של נשיאת הנשק והובלתו במקרה דנן מדברים בעד עצמם", יחד עם זאת, יש לשים לב כי המשיב שם היה נעדר עבירות פליליות, דבר שאינו מתקיים בעניינו של הנאשם לפני.

19. פסיקה נוספת שמצאתי אני כרלוונטית לענייננו:

עפ"ג (מחוזי חי') 26133-06-22 מדינת ישראל נ' לואי כחלול (נבו 03.10.2022) - נידון בפני כבוד השופטים א' אליקים (ס' נשיא, אב"ד), תמר נאור פרי, רונית בש. ערעור על קולת העונש בגזר דינו של בית המשפט השלום חיפה (כב' השופטת טל תדמור-זמיר) בת"פ 38895-11-20 מיום 01.05.2022 בגין החזקת נשק (תת מקלע מאולתר דמוי "קרלו", 2 מחסניות ו-44 כדורים). בית משפט השלום קבע כי מתחם העונש ההולם ינוע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו וכן מאסר מותנה. המדינה ערערה על קולת העונש, בית משפט המחוזי קיבל הערעור והעמיד העונש על 18 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו. אציין כי לפי כתב האישום מושא פסק הדין, החזקת הנשק על ידי המשיב התרחשה עד ליום 01.11.2020, משמע סעיף 144(ז) לחוק העונשין (תיקון 140 - הוראת שעה, התשפ"ב 2021) הקובע עונש מינימום בעבירות נשק, לא היה תקף במועד ביצוע העבירה האמור, זאת בניגוד לענייננו של הנאשם שבפניי.

ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה (נבו 14.04.2022) - נידון בפני כבוד השופטים י' עמית, ע' גרוסקופף, ג' כנפי-שטייניץ. ערעור על קולת העונש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי חיפה (כב' השופט א' פורת) בת"פ 5174-10-21 מיום 05.04.2022, בגין החזקת נשק (אקדח, מחסנית עם כדורים ורימון הלם). בית המשפט המחוזי קבע שמתחם העונש ינוע בין 10-36 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו וכן מאסר מותנה. המדינה ערערה על קולת העונש ובית משפט העליון קיבל הערעור והעמיד העונש על 18 חודשי מאסר בפועל. אציין כי על פי כתב האישום מושא פסק הדין, החזקת הנשק על ידי המשיב התרחשה "בין סוף חודש אוגוסט לתחילת חודש ספטמבר 2021", משמע סעיף 144(ז) לחוק העונשין (תיקון 140 - הוראת שעה, התשפ"ב 2021) הקובע עונש מינימום בעבירות נשק, לא היה תקף במועד ביצוע העבירה האמור, יחד עם זאת נרשם בפסק הדין כי עובדות כתב האישום לימדו שמעשיו של המשיב "נועדו להכשיל את החיפוש ומוסיפים גוון של חומרה להחזקת הנשק", כמו כן כי: "האקדח והכדורים לא נתפסו עד עצם היום הזה והועברו לאחר, שזהותו עדיין אינה ידועה".

ע"פ 5813/21 מוחמד ג' בארין נ' מדינת ישראל (נבו 31.5.2022) - נידון בפני כבוד השופטים א' החיות (כבוד הנשיאה), ע' פוגלמן (המשנה לנשיאה), ד' מינץ. ערעורים על קולת העונש בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (השופט א' טובי) בת"פ 62613-06-19 מיום 13.07.2021, שם המערערים הורשעו בביצוע עבירת החזקת נשק לאחר שנתפסו על ידי שוטרים כשהם נוסעים ברכב סמוך לגדר מערכת הביטחון ובחיפוש נמצא כי החזיקו בצוותא ברובה ציד דו קני, קליבר 12 ג'ייג', שהיה טעון בשני כדורי תחמושת תואמים. עוד נמצאה ברכב חגורה ייעודית לתחמושת ובה 17 כדורים תואמים. בית המשפט המחוזי קבע כי מתחם העונש ההולם ינוע בין 12-36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים, והשית על מערער 1 מאסר בפועל בן 18 חודשים לצד מאסר מותנה, ועל מערער 2 מאסר בפועל בן 21 חודשים לצד מאסר מותנה. הערעורים בבית המשפט העליון נדחו. מצאתי לציין כי בעניין האמור המערערים היו בעלי עבר פלילי כבד, לרבות בעבירות נשק וביטחון, כמו כן כי שני המערערים נידונו בעברם למאסרים ממושכים. ("... [לחובתו של הנאשם 1 שתי הרשעות קודמות והוא נידון בשנת 2007 למאסר בפועל למשך 9.5 שנים בגין עבירות נשק. לנאשם 2 עבר פלילי מכביד אף יותר הכולל תשע הרשעות קודמות, כאשר החמורה שבהן היא הרשעה בעבירות בטחון בגין נידון ל-30 שנות מאסר [...]], סעיף 42 לפסק הדין המחוזי).

ת"פ (מחוזי באר שבע) 52091-02-20 מדינת ישראל נ' אל אעסם (15.3.2021) - נידון בפני כבוד השופט רון סולקין. הנאשם הורשע בהחזקת נשק, לאחר שקיבל לידיו תת מקלע מאולתר 9 מ"מ וכ-20 קליעי 9 מ"מ, אותם החזיק בארון מטבח ביתו למשך כיומיים ועד שהנשק נמצא בחיפוש משטרתי. בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם הנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל וגזר על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. מצאתי לציין כי על פי כתב האישום מושא פסק הדין, החזקת הנשק על ידי המשיב התרחשה בשנת 2020, משמע סעיף 144(ז) לחוק העונשין הקובע עונש מינימום בעבירות נשק, לא היה תקף במועד ביצוע העבירה האמור, זאת בניגוד לענייננו של הנאשם שבפניי.

20. באשר לטענת המאשימה ביחס לסעיף 144(ז) לחוק העונשין (תיקון 140 - הוראת שעה, התשפ"ב 2021), הקובע עונש מינימום בעבירות נשק כך שהעונש שיושת בגין עבירות אלו יתחיל מרבע העונש המרבי שנקבע לעבירה (לענייננו מאסר של שבע שנים) אלא אם כן החליט בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו להקל בעונש, אכן העבירה בגינה הורשע הנאשם בוצעה בחודשים ספטמבר ונובמבר 2023, מכאן שהתיקון האמור חל בענייננו. 21. כידוע, בנסיבות שבהן נקבע עונש חובה מזערי יש לשקול עניין זה גם בעת קביעת מתחם העונש ההולם. בע"פ 4876/15 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (3.12.2015) סוכמה ההלכה לפיה אין לקבוע ככלל רף ענישה תחתון הנמוך מהעונש המזערי, וזאת גם כאשר קיימת הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום. בצד זאת, יתכנו "טעמים מיוחדים" המצדיקים קביעת רף תחתון נמוך יותר, ובמקרה מעין זה על בית המשפט לפרט את אותם טעמים מיוחדים (עיינו דברי כבוד השופט א' שהם בע"פ 1288/17 מדינת ישראל נ' אבשלום שנהר (נבו 3.10.2017) והאסמכתאות המצוינות שם). בענייננו לא מצאתי כי קיימים טעמים מיוחדים המצדיקים קביעת רף תחתון נמוך יותר מהעונש המזערי. יחד עם זאת, יש לזכור כי העונש המזערי שחובה להשית על הנאשם בהתאם להוראת סעיף 144(ז) לחוק העונשין יכול להיות מושת כן שחלקו יהיה על דרך של מאסר בפועל וחלקו יהיה על דרך של מאסר מותנה ("עונש מאסר לפי סעיף קטן זה לא יהיה, בהעדר טעמים מיוחדים, כולו על-תנאי").

22. נוכח האמור לעיל ובהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים המוגנים שנפגעו ממעשי העבירות, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה המבטאת החמרה בענישת עוברי עבירות נשק, לרבות סוג הנשק, התחמושת ופוטנציאל הנזק, הכרעתי כי עסקינן באירוע אחד, תיקון 140 לחוק העונשין הקובע עונש מינימום בעבירות נשק, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם ינוע בין 21-42 חודשי מאסר, לצד עונשים נלווים. גזירת העונש המתאים לנאשם

23. לזכותו של הנאשם עומדת העובדה כי הינו בחור צעיר, כיום כבן 24.5 (יליד 04.03.2022), אשר הודה בעבירה שיוחסה לו ובכך זירז את ההליך המשפטי תוך חיסכון זמן שיפוטי יקר, כמו כן העובדה כי הודה בטעויותיו, כמו כן כי החזקת הנשק לא התרחשה במקום ציבורי, כמו כן כי לא נגרם נזק בגוף, נפש ורכוש בגין ביצוע העבירה. 24. לחובתו של הנאשם עומדת העובדה כי מדובר בעבירה חמורה, שנשאה בחובה פוטנציאל נזק גבוה, שהתמשכה משך זמן ארוך, ולבטח שאינו משך זמן קצר ובאופן רגעי (לכל הפחות מיום 26.09.2023 על פי האישום השני ועד ליום 09.11.2023 לפי האישום הראשון).

25. לחובתו של הנאשם עומדת העובדה כי הוא נושא עבר פלילי רב יחסית לגילו הצעיר. עיון במרשם הפלילי של הנאשם מלמד כי הוא הורשע כבר במספר רב של עבירות משנת 2016 ועד שנת 2021, הן בבית משפט לנוער והן בבית משפט השלום. בין העבירות בהן הורשע ניתן למנות את עבירת ההחזקה/שימוש בסמים לצריכה עצמית וכן שלא לצריכה עצמית לפי סעיף 7(א)7+ג סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים המסוכנים"), יצוא, יבוא, מסחר, הספקה של סמים מסוכנים לפי סעיף 19+13א לפקודת הסמים המסוכנים, החזקת נכס חשוד כגנוב לפי סעיף 413 לחוק העונשין, גניבה מרכב לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין, פריצה לרכב בכוונה לגנוב לפי סעיף 1413 לחוק העונשין, גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין ועוד. כמו כן נלמד כי על הנאשם הוטלו בעבר מאסרים בפועל. אכן מרכז הכובד במרשם הפלילי של הנאשם נשען ברובו על עבירות הסמים, יחד עם זאת, עברו הפלילי הלא מבוטל של הנאשם, שכאמור החל משנת 2016, מלמדני כי על אף שהנאשם בא כבר במגע עם רשויות אכיפת החוק והמשפט, טרם השכיל להפנים כי ביצוע עבירות נושא עמו השלכות עונשיות משמעותיות. לחובתו של הנאשם עומדת העובדה כי יכול היה להימנע בקלות ממעשיו וכי בחירתו לבצע את העבירה הייתה מודעת. הנאשם היה בגיר בעת ביצוע העבירה, הבין ולמצער יכול היה להבין את חומרתן ואת השלכותיהן, כמו כן לא נטען ולא הובא כל בסיס ראייתי לאופק שיקומי.

27. לא מצאתי כי קיימים שיקולים לסטייה, לקולא או לחומרא, ממתחם העונש.

28. לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים, כדלקמן:

א. 21 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי ימי מעצרו על פי רישומי שב"ס.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר כל עבירת נשק אשר בגינה יורשע.

[

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שלא יעבור בתוך 3 שנים ממועד שחרורו ממאסר כל עבירת נשק מסוג עוון ואשר בגינה יורשע.

ד. קנס בסך 4,000 ₪ או 40 ימי מאסר נוספים תמורתם.

הקנס ישולם תוך שנה מיום מתן פסק הדין (עד ליום 08.09.2025).

רכיב הקנס הינו על מנת ליצור אפקט הרתעתי נוסף כלפי עבריני נשק, שיידעו כי אם וכאשר ייתפסו, לא רק שחירותם תיפגע אלא גם כיסם.

הקנס ישולם לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה.

ניתן לשלם הקנס באחת מהדרכים הבאות:

בכרטיס אשראי - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה www.eca.gov.il, לחלופין במזומן בכל סניף של בנק

הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ו' אלול תשפ"ד, 09 ספטמבר 2024, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד אמיר אליאל ב"כ הנאשם עו"ד כרם סקא והנאשם עצמו.